



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Ing. M. J.**
bytem M. 989/7, P.
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Ledčická 649/15, Praha - Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Městský úřad Luhačovice**
sídlem nám. 28. října 543, Luhačovice

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

- I. Zásah žalovaného vůči žalobci spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách města Luhačovice (<http://www.mesto.luhacovice.cz/>), a to konkrétně žalobcova akademického titulu, jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a bydliště v rámci zveřejnění informací poskytnutých na základě žádosti žalobce podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ze dne 21.4.2017 o poskytnutí informací týkajících se řízení o správním deliktu sp.zn. 15752/2016/262/Pe **byl nezákonný**.
- II. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

- III. Žalovaný je **povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 12 200 Kč k rukám Mgr. Václava Voříška, advokáta, sídlem Ledčická 649/15, Praha - Dolní Chabry, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat ve zveřejnění žalobcovy žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), a odpovědi na tuto žádost včetně žalobcových osobních údajů na webových stránkách žalovaného.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě a v replice k vyjádření žalovaného namítá, že shora popsané jednání žalovaného bylo nezákonné. Podle žalobce měl žalovaný jeho osobní údaje řádně anonymizovat. Pokud tak neučinil, postupoval nezákonně.
3. Žalobce po změně petitu v replice k vyjádření žalovaného požaduje, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách města Luhačovice (<http://www.mesto.luhacovice.cz/>), a to konkrétně žalobcova akademického titulu, jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a bydliště v rámci zveřejnění informací poskytnutých na základě žádosti žalobce podle InfZ ze dne 21.4.2017 o poskytnutí informací týkajících se řízení o správním deliktu sp.zn. 15752/2016/262/Pe, byl nezákonný. Na tomto procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Obsah vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že před zveřejněním žádosti žalobce a poskytnutí informace v PDF/A formátu podle zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, a podle pravidel tvorby přístupného webu byla provedena anonymizace osobních údajů žalobce v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů, a to pomocí editoru PDFXChangeViewer jako anonymizačního nástroje. Tento editor však „neumožňoval ošetřit dokument uzamčením datových vrstev“ a mohlo se tedy stát, že při zadání žalobcových osobních údajů do fulltextového vyhledávače byl dokument v internetovém prostředí nalezen i s osobními údaji žalobce. Žalovaný zdůraznil, že žádost i odpověď na ni byla z webových stránek stažena po upozornění žalobce v listopadu 2019.
5. Žalovaný navrhuje, aby žaloba byla zamítnuta, a na tomto procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

6. Nejprve se zdejší soud zabýval otázkou včasnosti žaloby.
7. Podle § 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. V souladu s ustálenou judikaturou však objektivní ani subjektivní lhůta nezačne plynout, dokud

nezákonný zásah trvá (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14.8.2014, sp.zn. 10 Afs 28/2014, a ze dne 19. 2. 2015, sp.zn. 1 As 151/2014). V posuzované věci, jak sám žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, přestal tvrzený nezákonný zásah trvat – zveřejněné dokumenty byly odstraněny z webových stránek žalovaného – až v listopadu 2019. Lhůta pro podání žaloby, která byla podána rovněž v listopadu 2019, tak byla zachována.

8. Podle § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
9. Podle § 87 odst. 2 věty první s.ř.s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.
10. V daném případě se žalobce původně domáhal toho, aby soud určil, že zásah byl nezákonný, a žalovanému zakázal v zásahu pokračovat. V průběhu řízení však žalobce žalobní petit změnil tak, že požadoval toliko určení, že provedený zásah byl nezákonný.
11. Podle § 85 s.ř.s. je žaloba nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Skutečnost, že žalobce v daném případě nevyčerpal žádný jiný eventuální prostředek nápravy, tak nezpůsobuje nepřijatelnost žaloby.
12. Zdejší soud se tedy zabýval důvodností podané žaloby. Vyšel při tom z toho, že mezi žalobcem a žalovaným není sporu o to, že osobní údaje žalobce nebyly ve zveřejněných dokumentech „na první pohled“ viditelné. Spornou není ani otázka, zda byly osobní údaje žalobce ze zveřejněných dokumentů vyhledatelné tzv. internetovými vyhledávací (např. Google), neboť žalovaný tyto skutečnosti nerozporuje. Naopak ve vyjádření k žalobě uvádí, že *„zadáním osobních údajů žalobce (nikoliv však jeho iniciálů) do fulltextového vyhledávání byl dokument vyhledán v internetovém prostředí jako dokument obsahující tyto údaje“*. Zdejší soud tak považuje i možnost vyhledat osobní údaje žalobce ze zveřejněných dokumentů za nespornou.
13. Zjednodušeně řečeno je v daném případě mezi žalobcem a žalovaným nesporným, že ve zveřejněných dokumentech (v žádosti o informace a v odpovědi na tuto žádost) nebyly osobní údaje žalobce na první pohled vidět, nicméně pokud byly z těchto dokumentů „neviditelné pasáže“ týkající se osobních údajů žalobce odstraněny, osobní údaje žalobce se objevily, stejně jako se objevily v případě, že bylo jméno a příjmení žalobce zadáno v některém internetovém vyhledávací.
14. Podle § 5 odst. 3 InfZ do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost povinný subjekt tyto informace zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. O informacích poskytnutých způsobem podle § 4a odst. 2 písm. e) a f), informacích poskytnutých v jiné než elektronické podobě nebo mimořádně rozsáhlých elektronicky poskytnutých informacích postačí zveřejnit doprovodnou informaci vyjadřující jejich obsah.
15. Podle § 8a InfZ informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

16. Jakkoliv je z uvedených ustanovení InfZ zřejmá existence povinnosti žalovaného jako povinného subjektu zveřejnit informaci poskytnutou na žádost, nijak se tato povinnost netýká zveřejnění osobních údajů žadatele. Naopak, ohledně jejich zveřejnění musí povinný subjekt respektovat omezení stanovená v § 8a InfZ, který odkazuje na zákon o ochraně osobních; ten však žádné zveřejnění osobních údajů žadatele o informace neumožňuje. Pokud tedy žalovaný zveřejnil žalobcovy osobní údaje obsažené v žádosti o informace a v odpovědi na tuto žádost, postupoval nezákonně. Byť žalovaný tyto osobní údaje na první pohled anonymizoval a přímo v dokumentu viditelné nebyly, zřetelně se objevily po zadání žalobcova jména a příjmení v internetovém vyhledávači. Způsob anonymizace, který použil žalovaný v daném případě, tak nelze považovat za anonymizaci účinnou, a tedy řádnou (zákonnou).
17. Žádný vliv na výše uvedené nemá ani skutečnost, že pro nalezení uveřejněných dokumentů a získání tam uvedených osobních údajů žalobce bylo třeba žalobce na internetu cíleně vyhledávat. Zákon o ochraně osobních údajů totiž nijak nerozlišuje mezi „cíleným“ a „nahodilým“ vyhledáváním. Žalovaný má přitom povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu se zákonem a zcela bez ohledu na to, jak je možné je dohledat. Soud nadto zastává názor, že právě při znalosti některých osobních údajů konkrétní osoby – tu jména a příjmení – a při snaze vyhledat další osobní údaje může být dopad do právní sféry vyhledávané osoby o to větší.
18. Na uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani to, že prostřednictvím žalovaným zveřejňovaných dokumentů nedošlo k prvnímu zpřístupnění osobních údajů žalobce, neboť jsou již zveřejněny v živnostenském rejstříku. Skutečnost, že vybrané osobní údaje žalobce jako podnikatelského subjektu byly v souladu se zákonem (§ 60 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání) zveřejněny v živnostenském rejstříku, nemůže mít na nezákonnost postupu žalovaného žádný vliv.
19. Zdejší soud tedy dospěl k závěru, že žalovaný řádně neanonymizoval osobní údaje žalobce ve zveřejněné žádosti o informace a v odpovědi na tuto žádost v souladu s InfZ, resp. zákonem o ochraně osobních údajů, čímž došlo k nezákonnému zásahu do žalobcových práv; žaloba na ochranu před takovým zásahem byla podána důvodně.
20. Pokud jde o nesouhlas žalobce a jeho zástupce s vyvěšením jejich osobních údajů na web Nejvyššího správního soudu, tak zdejší soud není tím, kdo by rozsudky na web umísťoval, a nemá tedy jak žalobci vyhovět.

V. Náklady řízení

21. Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o § 60 s.ř.s. Podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
22. Žalovaný úspěšný nebyl, právo na náhradu nákladů řízení nemá.
23. Žalobci vznikly náklady ve výši 2000 Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu. Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za tři úkony právní služby po 3100 Kč společně se třemi režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení, žaloba a replika, tedy 10 200 Kč; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Žalovaný je tedy povinen

zaplatit žalobci částku 12 200 Kč, a to k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě. Soud v daném případě neshledal důvod žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznat podle § 60 odst. 7 s.ř.s., jak navrhoval žalovaný, neboť pro takový postup zdejší soud neshledal dostatečné důvody. Samotná skutečnost, že žalobce byl v obdobném sporu se žalovaným úspěšný v roce 2019, takovým důvodem není.

24. Pokud se žalobce domáhal přiznání náhrady nákladů řízení za účast u jednání, za cestovné k soudu a za ztrátu času, zdejší soud mu nevyhověl. Žalobce požadoval konání jednání, při jednání pak uvedl, že jediným důvodem byl požadavek na provedení důkazu DVD, z něhož je patrné, že ke zveřejnění dokumentů došlo. Tuto skutečnost však žalovaný učinil nespornou již ve svém vyjádření k žalobě (tedy ještě předtím než žalobce DVD s důkazem soudu zaslal) a zástupce žalovaného to zopakoval i u jednání. Žalobce následně na provedení důkazu netrval. Nic dalšího žalobce na jednání soudu nesdělil. Za této situace soud nepovažoval náklady na jednání, cestovné a ztrátu času na cestě žalobcova zástupce za účelně vynaložené, a proto žalobci náhradu těchto nákladů nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 30.1.2020

David Raus v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

